

Год. XIV	Обяви по споразумение Редак. Кир. Мирославовъ	РЕДАКЦИЯ УЛ. „ПАНАГОРИЩЕ“ 1 (срещу хотелъ „ШУМЕНЪ“)	Тел. 23-15
----------	--	--	---------------

Случки и приказки.

ПО ЕДНО НА СЕДМИЦА

Неканени гости

Веднажъ единъ селянинъ занесалъ на Настрадаина единъ заякъ.

Настрадаинъ стотвилъ заяка и го изялъ Следъ една седмица селянинътъ пакъ се явилъ при ходжата. Като видѣлъ, че е съ празни ржце, Настрадаинъ се направилъ, че не го познава.

— Какво ме гледашъ, ходжа?
— Не ме ли познавашъ? — Нали азъ ти донесохъ миналата седмица единъ заякъ?

— Ааа, ти ли си? — Добре дошелъ! — поканилъ го Настрадаинъ. — Вѣрно, че не можахъ да те позная! — Единъ ли ми носи заякъ, та да го помня?! — Прощавай! . . .

Седналъ ходжата да обѣдва. Имало и чорба. Настрадаинъ поканилъ и гостена си на трапезата. Потупалъ го по рамото и на шега му казалъ:

— Хапни си; Заяшка чорба е!

Следъ нѣколко дни на Настрадаиновата порта почукали нѣколцина души. Отворилъ имъ ходжата, Изгледалъ ги. Не можалъ да ги познае. Пресрамирлъ се. Запиталъ ги:

— Прощавайте не мога да си спомня отъ кжде се познаваме. Кои сте вие?

— Хе-хе-хе, засмѣли се хората и прекачили прага. — Ние сме съседи на човѣка, дето ти донесе по миналата недѣля заякъ.

— Ааа, да спомнямъ си! Заповѣдайте! поканилъ ги съ по-

ловинъ уста Настрадаинъ.

Влѣзли хората. Седнали. Заприказвали. Въ приказки времето минало незабавно. Станало пладне. Хората не имъ се ставало да си отидатъ. По всичко личело, че искатъ ходжата да ги нагости.

Настрадаинъ ходжа наредилъ и тѣхъ, съ каквото Господъ далъ. Минала не минала една седмица още, пакъ дошли нѣколцина души на гости.

— Е, кой сте вие? — запиталъ ги Настрадаинъ.

— Ние, ходжа ефенди, сме съседи на съседитъ на човѣка, дето ти донесе заякътъ поминалата седмица. Нали помнишъ?

— Ооо! Много ми е драго! Заповѣдайте. Поканалъ ги Настрадаинъ.

Станало пладне. Ходжата напълнилъ една голѣма паница съ бистра водица и любезно ги поканилъ гоститъ.

— Хайде заповѣдайте да обѣдваме!.. Седнете по-близо!.

Примъкнали се хората до трапезата. Взели лъжицитъ. Надникнали въ паницата. Спогледали се и запитали:

— Ама, ходжа ефенди, какво е това?

— Хе, засмѣлъ се доволенъ Настрадаинъ, — това е вода отъ водата съ която варихъ заяка, гдето ми го бѣше донесълъ преди нѣколко недѣли съседи на вашитъ съседи! . . .

Миръ

УЧИТЕЛСКА КАСА

**Първо общо кооперативно
застрахователно дружество
въ България**

КЛОНОВЕ:

**Животъ — Пожаръ — Злополука — Жилище
— Пенсии и детски застраховки.**

**Граждани преди да сключите
застраховкитѣ си, провѣрете
най-износнитѣ и сравнително
евтени премии при**

Учителската каса

**750,000,000 лева застрахованъ капиталъ 130,000,000 лева резерви.
Надъ 45,000 членове отъ всички сѣди, съсловие и професии. Най-ста-
рата застрахователна кооперация — примѣръ на СОЦИАЛНА и ЗДРАВНА
ПОЛИТИКА на своитѣ членове.**

**Добруджанци осигурете живота и имота си при
Учителската Каса!**

Централа София

**Мрежа отъ агенции, инспектори и дятели въ цѣла България
ОБЛ. ИНСПЕКТОРЪ ВЪ ВАРНА Ж. Ю. МАНДАШИЕВЪ; Инспекторъ за Добричъ
ЦОНКО ХАНДЖИЕВЪ, за Балчикъ - ИЛИЯ СТ. КОСТУРНОВЪ.
Отнесете се къмъ агенцитѣ на Учит. Каса!**